

Februari-maart 2023

Sociaal wonen

Marlies D'hertoge

De afgelopen volksuniversiteit organiseerden we regionaal. We kwamen op 2 plaatsen samen, in Antwerpen en Brugge. Zo konden mensen die moeilijk verre verplaatsingen maken ook deelnemen. Dat was er aan te merken. In totaal bereikten we 15 nieuwe mensen over de 2 Volksuniversiteiten heen. In Brugge sloten naast onze vaste ATD'ers ook heel wat mensen van de lokale vereniging 'Ûze plekke' (West-Vlaams voor 'Onze plek') en Marlies, een medewerkster van Het Netwerk tegen Armoede aan.

In Antwerpen kwamen we samen bij 'Zomaar een dak', de pastorale werking van de universiteit. Centrum Kauwenberg ligt achter de hoek dus moest het merendeel van de deelnemers van niet al te ver komen. Gert en Joke waren onze gastheer en -vrouw en ontvingen ons met lekkere koffie en cake. Het zaaltje zat goed vol. Na het eten beslisten we om de tafels dicht bij elkaar te schuiven en het als 1 grote familie gezellig te maken. De kinderen konden met Ria mee naar Centrum Kauwenberg voor een leuke namiddag.

Uiteraard kon Brugge niet onderdoen. Daar verzamelden we in de MAST-school en zorgde de medestandersgroep van Brugge voor soep, koffie, thee en lekkere versnaperingen. Aangezien er heel veel volk was, hadden we geluk met de ruimere zaal zodat iedereen gemakkelijk een plekje vond. Katrien had een hele koffer met knutselmateriaal en spelletjes mee, zodat ook de kinderen een fijne namiddag hadden.

Er waren heel wat nieuwtjes uit de lokale groepen en uit ATD. Een aantal mensen had de “marche du mouvement” gezien. Dit is een nieuwsuitzending op internet met nieuws van ATD uit heel de wereld. Ook België kwam aan bod aangezien we een nieuw nationaal team hebben. Onder andere Isabelle Maes zal hier in zitten.

We gingen van start met een quizje. We moesten de 10 grondrechten opsommen. Gelukkig waren er tekeningetjes van ieder grondrecht om ons te helpen. We hoorden ook dat deze grondrechten enkel dienen om een beeld te geven van wat mensen nodig hebben om mens te kunnen zijn. Het is wat vreemd dat je dit niet kan afdwingen. We merken ook dat er hoe langer hoe meer voorwaarden aan gekoppeld worden zodat er bijna meer plichten dan rechten zijn. Vanuit ATD willen we niemand achterlaten. We vinden het dan ook belangrijk dat deze

grondrechten niet gekoppeld worden aan voorwaarden zodat iedereen als mens kan leven!

We begonnen met de vraag of we het al dan niet goed vinden dat verschillende huisvestingsmaatschappijen fusioneren. In beide volksuniversiteiten werd gezocht naar positieve gevolgen. Zo hopen we dat na de fusie de woningen op orde gezet worden zodat ze kwalitatief beter zijn. Daarnaast is er maar één punt meer waar je je moet inschrijven. Dit is duidelijker voor iedereen. Toch heerst vooral de vrees dat we met nog meer op de wachtlijst zullen staan voor minder woningen, dat je minder je eigen keuze zal hebben bij het toewijzen van een sociale woning, dat je moeilijker toegang zal krijgen tot de huisvestingsmaatschappij als je een probleem hebt, dat je nog meer een nummertje in de computer zal worden en minder menselijk contact zal hebben met de dienst. We hebben het gevoel dat de fusie eerder in het nadeel zal spelen van de huurder, van ons dus!

Als tweede grote vraag gingen we in op de koppeling tussen sociale huur en VDAB. Hier worden twee grondrechten aan mekaar gekoppeld als voorwaarde: huisvesting en werk.

Heel wat mensen hebben begrip voor het feit dat werken gestimuleerd wordt. Toch zijn er omstandigheden waar het voor mensen niet gemakkelijk is om te werken. Denk maar aan een alleenstaande moeder of iemand die psychisch ziek is. We mogen niet te snel oordelen dat iemand een profiteur is zonder zijn/haar verhaal te kennen. Men zou bij iedereen individueel moeten kijken of een inschrijving bij de VDAB aan de orde is. Werk kan zorgen voor een degelijk inkomen, structuur in je leven, maar via werk kan je ook mensen leren kennen, vrienden maken, een sociaal netwerk opbouwen. Op een werkplek voel je je nuttig en dit is dan weer positief voor je zelfbeeld. Deze positieve zaken mogen we zeker niet ontkennen, maar zijn er geen andere manieren om dit te bekomen dan door de grondrechten te ondergraven?

De koppeling sociaal huren met VDAB hakt in op de keuzevrijheid van mensen. Zowel in Brugge als in Antwerpen uitten mensen hun ongenoegen dat je er niet meer voor mag kiezen om huisvrouw of huisman te zijn.

In Antwerpen gaf men aan dat mensen onder druk zetten een averechts effect kan hebben. Daarnaast is dit een algemene maatregel die alle bewoners van sociale woningen bestempelt als mogelijke profiteur. De overheid beschikt over voldoende gegevens om mensen indien nodig gericht aan te schrijven in plaats van dit in de media te brengen en een hele groep te stigmatiseren. Een militante uit Antwerpen formuleerde dit als volgt: ‘Om de rotte appels eruit te halen, maken ze van de rest van de mensen die in een sociale woning woont appelmoes’.

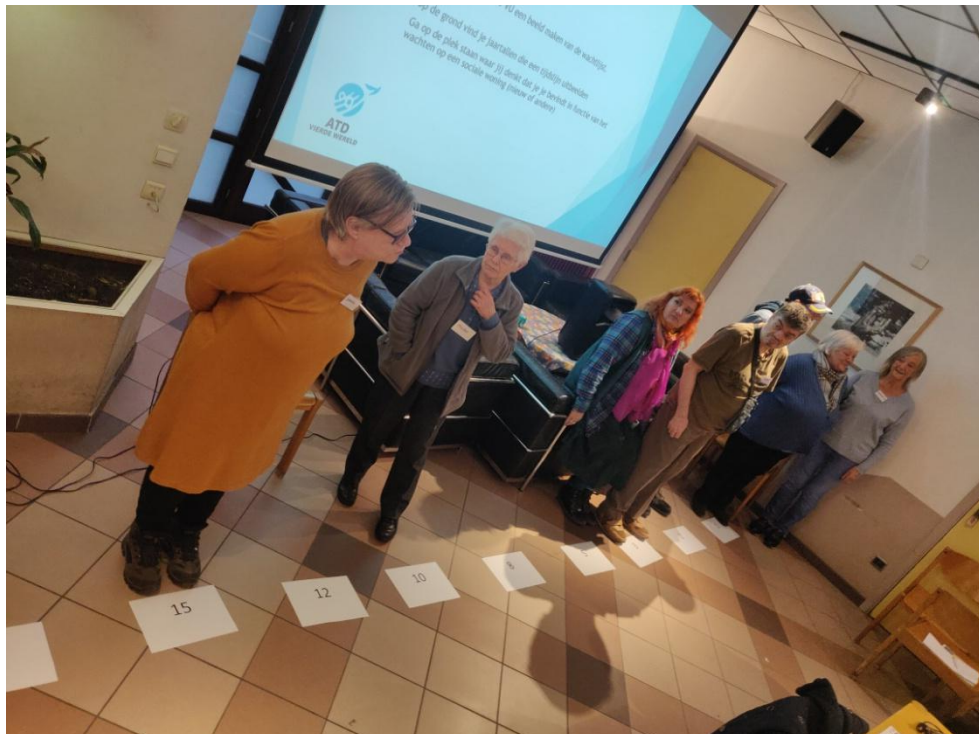
Hoewel we ons bewust zijn van het feit dat bouwen duur is en gronden schaars, vinden heel wat mensen het probleem vooral dat er te weinig sociale woningen zijn. Maatregelen om plaatsen vrij te krijgen zoals deze zijn slechts een druppel op een hete plaat en zullen weinig tot niets uithalen, en dat terwijl 2/3de van het voorziene budget voor de bouw van sociale woningen niet gebruikt is en er 200.000 mensen op de wachtlijst staan.

In het algemeen wordt alles strenger. Op de duur zorgen al die regeltjes ervoor dat je niet meer als mens aanzien wordt, maar als nummertje dat niet in orde is met de regels. Daar komt dan vaak nog bij dat je om aan die regeltjes te voldoen hoe langer hoe meer dingen met de computer moet opvragen en dat dit niet voor iedereen zo vanzelfsprekend is. Er wordt de laatste jaren te veel geïnvesteerd in digitale toepassingen en diensten in plaats van in mensen.

Heel wat mensen vinden ook dat we moeten opletten voor een verder ondergraven van de grondrechten. Nu gaat het over wonen, als we niet opletten gaan alle grondrechten op de schop!

Om de volksuniversiteit te eindigen gingen we op een denkbeeldige wachtlijst voor sociale woningen staan. Hier namen we telkens een foto van. Het was schrijnend om te zien dat sommige mensen tot wel 20 jaar zullen moeten wachten eer ze aan de beurt komen voor een sociale woning.

Aangezien de volksuniversiteit ook een beetje over werken ging en niet alleen over huisvesting, kwamen er ook heel wat verhalen rond werk naar boven. Het zou ons te ver leiden om hier op in te gaan. Toch gaan deze getuigenissen niet verloren. De 17-oktober campagne van volgend jaar staat in het teken van werk. Daarom houden we begin oktober een volksuniversiteit over dit thema. Verhalen en getuigenissen rond werk kunnen dan zeker terug opgevist worden.

In april komen we opnieuw samen met de Volksuniversiteit en zullen we het hebben over duurzame ontwikkeling. Misschien kunnen we het dan ook nog even hebben over een duurzaam woonbeleid!

Werkten mee aan deze echo:

Joke

Roza

Annie

Liliane

Ria

Anne Marie

Alexander

Manuella

**Dit verslag en ook foto's zijn terug te vinden op onze facebookpagina
(Volksuniversiteit ATD Vierde Wereld Vlaanderen).**